ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 54.

KURYER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, *13-го Іюля.* — 1848 — *Wilno.* WTOREK, *13-go Lipca.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 7-го Іюня.

Государь Императоръ, Высочайше повелѣвъ обложить пошлиною привозимыя изъ за границы иностранныя книги въ 5 день минувшаго Мая Высочайше утвердить соизволилъ слѣдующія постановленія: 1) Со всѣхъ книгъ, при ввозѣ изъ-за границы въ Имперію, взимается Таможнями пошлина *по пяти копѣекъ серебромъ* съ каждаго отдѣльнаго тома, какого бы объема и формата онъ ни былъ; принимая за томъ и каждую отдѣльно брошюрованную театрадь тѣхъ изданій, которыя издаются выпусками (*livraisons*). Съ книгъ, получаемыхъ въ листахъ не брошюрованными, съ періодическихъ изданій, газетъ и журналовъ, пошлина взимается съ вѣса *по пяти копѣекъ серебромъ* съ фунта. Съ романовъ и повѣстей взимается потомъ дополнительныя пошлина еще *по пяти копѣекъ серебромъ.* 2) Отъ пошлины освобождаются: а) книги, присылаемыя пребывающимъ въ Россіи иностраннымъ дипломатическимъ особамъ; б) книги, выписываемыя Императорскими Университетами, Академіями и другими учеными и учебными вѣдомствами, имѣющими право получать книги безъ цензуры; в) книги, газеты и журналы, присылаемые по почтѣ; г) книги, привозимыя пассажирами и путешественниками съ собою и книги, въ Россіи изданныя, которыя, бывъ вывезены изъ Имперіи, обратно привозятся; д) книги, напечатанныя въ Царствѣ Польскомъ; е) книги на Еврейскомъ языкѣ, для которыхъ существуетъ особое положеніе. *Примѣчаніе.* Существующая пошлина съ переплетовъ остается по прежнему.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 7-go Lipca.

Jego Cesarska Mość, Najwyżéj rozkazawszy nałożyc cło na przywożone z zagraniey xiążki cudzoziemskie, w d. 5 Maja r. b. Najwyżej zatwierdzić raczył następujące przepisy: 1) Od wszelkich xiążek, przy wprowadzaniu ich z zagraniey do Cesarstwa, opłacać się ma na Komorach cło *po pięć kopiejek srébrem* od każdego z osobna tomu, jakiejkolwiek byłby tenże objętości i formatu, uważając także za tom każdy oddzielnie broszurowany zeszyt wydań, ogłaszanych zeszytami (*livraisons*). Od dzieł, otrzymywanych w arkuszach niebroszurowanych, jako też od pism peryodycznych, gazet i dzienników, cło pobierane być ma od wagi, po *pięć kopiejek srébrem* od funta. Od romansów i powieści ma być nadto pobiérane cło dodatkowe, jeszcze po *pięć kopiejek srébrem.* 2) Wolne są od cła: a) xiążki przesyłane znajdującym się w Rossyi zagranicznym osobom dyplomatycznym; b) xiążki, sprowadzone przez Cesarskie Uniwersytety, Akademie i inne naukowe wydziały, mające prawo odbiérania xiążek bez cenzury; c) xiążki, gazety i dzienniki, pocztą sprowadzane; d) xiążki przywożone przez passażerów i podróżnych dla własnego użytku, tudzież xiążki, wydane w Rossyi, które będąc wywiezione z Cesarstwa, na powrót się przywożą; e) xiążki w języku Hebrajskim, na które wydany jest osobny przepis. *Uwaga.* Cło istniejące na oprawy xiążek, pozostaje jak było wprzódy.

Вильна.

О ходѣ холеры въ Виленской Губерніи.

Въ Городѣ Вильнѣ холера появилась 22 Іюня, и по 28 число, заболѣло 7, выздоровѣло 3, умерло 2, осталось больныхъ 2.

Въ Ошмянскомъ Уѣздѣ съ появленія эпидеміи, то есть, съ 12 по 28 Іюня, заболѣло 138, выздоровѣло 56, умерло 37, осталось больныхъ 45.

Въ Вилейскомъ Уѣздѣ первый холерный случай былъ 14 Іюня, а по 28 число, изъ 119 заболѣвшихъ, выздоровѣло 64, умерло 18, осталось больныхъ 37 чел.

Wilno.

O postępie cholery w Gubernii Wileńskiéj.

W mieście Wilnie cholera okazała się po raz piérwszy d. 22 czerwca; do dnia 28-go zachorowało na nią osób 7, wyzdrowiało 3, umarło 2, pozostało chorych 2.

W powiecie Oszmiańskim, od czasu zjawienia się epidemii, to jest od 12 do 28 czerwca, zachorowało 138, wyzdrowiało 56, umarło 37, pozostało chorych 45.

W powiecie Wilejskim piérwszy przypadek cholery zdarzył się 14 czerwca, a do dnia 28 ze 119 dotkniętych nią, wyzdrowiało 64, umarło 18, pozostało chorych 37.

Въ Свенцянскомъ Уѣздѣ болѣзнь появилась 17 Іюня, и по 28 число поразила 209 чел., изъ которыхъ выздоровѣло 66, умерло 31, за тѣмъ къ 28 числу осталось больныхъ 112.

Въ городѣ Диснѣ болѣзнь, появившись 22 Іюня, по 28 число поразила 55 чел., изъ которыхъ выздоровѣло 50, умерло 3, осталось больныхъ 2 чел.

Всего съ появленія холеры по 28 Іюня, какъ по городамъ такъ и Уѣздамъ Виленской Губерніи, въ которыхъ она донынѣ открылась, при весьма слабомъ дѣйствіи, подающемъ надежду на скорое ея прекращеніе, безъ особенной жестокости, изъ 528 чел. заболѣвшихъ, выздоровѣло 239, и умерло 91, за тѣмъ къ 28 Іюня осталось больныхъ 198 чел.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 7 Іюля.

Прусскій Король письменно поздравилъ эрцгерцога Іоанна, съ избраніемъ его въ Регенты Германіи, и передалъ въ его распоряженіе всю свою военную силу.

— Въ сегодняшнемъ засѣданіи Прусскаго національнаго собранія принятъ былъ почти единодушно проектъ депутата Паризиуса: „пригласить министра финансовъ, чтобы онъ представилъ національному собранію, не далѣе какъ въ продолженіе 14-ти дней, отчетъ въ управленіи финансами съ 1840 года по настоящее время, и чтобы для расмотрѣнія его тотчасъ назначена была коммиссія изъ 16 членовъ."

— Коммиссія, назначенная для составленія государственнаго уложенія, рѣшительно объявила себя въ пользу системы двухъ палатъ, но такимъ образомъ, что первая палата будетъ отличаться отъ второй только лѣтами своихъ членовъ. Значительность уплачиваемыхъ податей, и т. п., вовсе не будетъ принимаема въ уваженіе.

— Адресная коммиссія прусскаго сейма объявила себя въ пользу совершеннаго оставленія совѣщаній по адрессу.

— Мы узнали, что министры: Ауэрсвальдъ, Шрекенштейнъ и Грасгеймъ подали просьбу объ отставкѣ.

— Вмѣсто уволеннаго отъ службы Г. Минутоли, назначенъ президентомъ берлинской полиціи, Ландратъ беркнастельскаго уѣзда, Нардлебенъ.

— Генералы Врангель и Гедеманнъ получили разрѣшеніе войти въ переговоры съ Даніею на счетъ заключенія перемирія.

— Сегодня вошли въ здѣшнюю столицу новыя войска, которыя будутъ составлять гарнизонъ. — Народъ былъ при семъ весьма равнодушенъ, не оказалъ ни радости, ни негодованія.

Бреславль, 8 Іюля.

Сегодня, въ полдень, прибылъ сюда по желѣзной дорогѣ австрійскій министръ г-нъ Вессенбергъ, отправляющійся съ эрцгерцогомъ Іоанномъ, черезъ Дрезденъ, во Франкфуртъ. Самаго эрцгерцога ожидаютъ сюда завтра; онъ будетъ ночевать въ Герлицѣ; нѣсколько часовъ пробудетъ въ Дрезденѣ, откуда черезъ Лейпцигъ отправится во Франкфуртъ, и пробывъ тамъ нѣсколько дней, возвратится къ 18 числу с. м. въ Вѣну, для открытія сейма.

Австрія.

Вѣна, 9 Іюля.

Эрцгерцогъ Іоаннъ издалъ прокламацію къ Австрійцамъ, въ которой объявляетъ, что принявши избраніе въ Регенты германскаго союза, онъ отправится 8 числа, съ присланною къ нему депутаціею, во Франкфуртъ, вступитъ въ высокую обязанность и пріѣдетъ обратно въ Вѣну, чтобы въ качествѣ императорскаго намѣстника открыть 18 Іюля австрійскій сеймъ.

— Въ вѣнской газетѣ доказываютъ въ длинной статьѣ, что обѣ, ввѣренныя эрцгерцогу Іоанну, должности, могутъ быть соединены, такъ какъ обѣ имѣютъ цѣлію единство и силу Германіи, а также усиленіе Австріи, какъ значительнѣйшей, благороднѣйшей и прекраснѣйшей части сей же Германіи.

— Эрцгерцогъ Іоаннъ, избранный посредникомъ въ дѣлѣ Венгріи съ Кроаціею, написалъ собственноручное письмо къ барону Іеллашичу, приглашая его прибыть

W powiecie Święciańskim, choroba ta objawiła się 17-go czerwca, i do 28-go tegoż miesiąca dotknęła 209 osób, z których wyzdrowiało 66, umarło 31, pozostało więc chorych 112.

W mieście Dziśnie epidemia okazawszy się 22 czerwca, do dnia 28 dotknęła 55 osób, z których wyzdrowiało 50, umarło 3, pozostało chorych 2.

W ogóle, od czasu zjawienia się cholery, do 28 czerwca, tak w miastach jako też i w powiatach Gubernii Wileńskiéj, w których dotąd się okazała, przy nader słabem jéj działaniu, tak, iż można się spodziewać rychłego jéj ustania, bez rozwinięcia szczególniejszéj srogości, z 528 osób uległych téj chorobie, powróciło do zdrowia 239, umarło 91, przeto do 28-go czerwca pozostało chorych 198 osób.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Prussy.

Berlin, 7 lipca.

Król Prusski powinszował listem Arcy-Xięciu Janowi wyboru na Rejenta Niemiec i oddał do jego rozrządzenia całą swoję siłę wojenną.

— Na dzisiejszém posiedzeniu Prusskiego Zgromadzenia Narodowego przyjęty został prawie jednozgodnie projekt Deputowanego Parisius: „aby wezwać Ministra skarbu do złożenia Zgromadzeniu Narodowemu, najdaléj w przeciągu d. 14, zdania sprawy z zarządu skarbu od roku 1840 aż do chwili obecnéj, i aby dla roztrząśnienia go wyznaczyć natychmiast Kommissyą z 16 członków."

— Kommissya Ustawowa oświadczyć się miała ostatecznie za systemem dwóch Izb, ale w ten sposób, że Izba piérwsza ma się różnić od drugiéj tylko wiekiem swych członków. Wysokość opłacanych podatków, i t. p., wcale nie będzie miana na względzie.

— Kommissya adressowa Prusskiego Sejmu oświadczyła się za zupełnem zaniechaniem narad nad adressem.

— Dowiadujemy się, że Ministrowie Auerswald, Schreckenstein i Griesheim podali prośbę o dymissya.

— W miejsce uwolnionego od służby P. Minutoli, mianowany został Prezydentem policyi m. Berlina, dotychczasowy Landrath powiatu Bernkastelskiego, Bardeleben.

— Jenerałowie Wrangel i Hedemann otrzymali upoważnienie do układania się z Danią o zawieszenie broni.

— Dziś weszło do tutejszéj stolicy nowe wojsko, które na dłuższy czas stać tu będzie załogą. Lud zachował się przytém bardzo obojętnie, nie okazał ani radości, ani rozjątrzenia.

Wrocław, 8 czerwca.

Dziś o południu, przybył tu drogą żelazną Minister Austryacki, P. Wessenberg, który z Arcy-Xięciem Janem udaje się przez Drezno do Frankfurtu. Arcy-Xiąże spodziewany jest tu jutro; nocować będzie w Görlitz; kilka godzin zabawi w Dreznie, skąd przez Lipsk uda się do Frankfurtu, a po kilko-dniowym pobycie wróci na 18-ty b. m. do Wiednia, na zagajenie Sejmu.

Austrya.

Wiedeń, 9 lipca.

Arcy-Xiąże Jan wydał odezwę do Austryaków, w któréj oświadcza, że przyjąwszy wybor na Rejenta Związku Niemieckiego, uda się d. 8 z wysłaną do niego deputacyą do Frankfortu, obejmie wysoki powierzony mu urząd, i wróci do Wiednia, aby jako Namiestnik Cesarza zagaić d. 18 lipca Sejm Austryacki.

— *Gazeta Wiedeńska* dowodzi w długim artykule, że oba obowiązki, jakich się podjął Arcy-Xiąże Jan, dadzą się z sobą pogodzić, gdyż oba mają na celu jedność i siłę Niemiec, oraz wzmocnienie Austryi, jako największéj, najszlachetniejszéj i najpiękniejszéj części tychże Niemiec.

— Arcy-Xiąże Jan, obrany pośrednikiem w sprawie między Węgrami a Kroatami, napisał własnoręczny list do Barona Jellachich, wzywając go, aby przybył do Wiednia,

въ Вѣну, чтобы разсмотрѣть спорныя обстоятельства съ депутатами венгерскаго сейма, также вызываемыми туда.

— Папскій нунцій, монс. Морикини, получилъ обратно, отъ министерства иностранныхъ дѣлъ, свои паспорты.

— Галиційскимъ сельскимъ депутатамъ велѣно, вмѣсто крестьянскихъ холстяныхъ капотовъ, одѣваться въ модное черное платье.

Прага, 29 *Іюня*.

Въ Градшинѣ содержится нынѣ около ста арестованныхъ лицъ; слѣдственная коммиссія производитъ свои розысканія строго и усердно. Вчера обыскано было помѣщеніе общества „Славянская липа" и забраны бумаги. Извѣстный богемскій начальникъ и членъ временнаго правительства д-ръ Браунеръ, вчера снова былъ арестованъ и отведенъ въ замокъ. Князь Виндишгрецъ издалъ прокламацію, въ которой успокоивая жителей, приглашаетъ оставившихъ столицу возвратиться въ оную безъ всякихъ опасеній. Осадное положеніе имѣетъ быть уничтожено 5 Іюля.

— Президентъ Тунъ предписалъ сегодня произвести выборы на вѣнскій сеймъ. Богемія отправитъ 90 депутатовъ, изъ коихъ 4 приходятся на Прагу.

Венгрія. *Пестъ*, 25 *Іюня*.

Изъ Темесвара получены здѣсь новые неблагопріятныя извѣстія. Подъ начальствомъ Георгія Станимировича и Новаковича, отрядъ инсургентовъ въ 700 чел., двинулся 23 Іюня на городъ Вейсскирхенъ и пригласилъ тамошняго подполковника Дрейгана къ сдачѣ; онъ отдалъ имъ безъ сопротивленія городъ съ 3 орудіями, 215 ружьями, 30 центнерами пороха и ротою солдатъ. Подполковника Дрейгана обвиняютъ въ измѣнѣ. На другой день, 23 числа, инсургенты изъ Вейскирхена выступили противъ Верскеца, что вблизи Темесварема, гдѣ 25 числа ожидали битвы. Георгій Станимировичъ — Сербскій уроженецъ, а полчища его состоятъ по большей части изъ бѣлградскихъ возмутителей. Еще прежде такою же шайкою ограбленъ былъ Тителъ въ Чайкистовскомъ округѣ.

— Турецкій посланникъ, прибывшій сюда 24 числа изъ Инсбрука, отправился вчера въ Константинополь. Онъ, говорятъ, получилъ въ Инсбрукѣ требованіе, чтобы правительство его напомнило сербскому князю, что онъ будетъ отвѣтствовать за всякія непріятельскія мѣры, которыя могли бы причинить нарушеніе добраго согласія, существующапо между портою и Венгріею.

— Относительно послѣднихъ событій въ Карловице, мы узнали изъ достовѣрнаго источника, что первыя извѣстія были преувеличены. Послѣ непродолжительной бомбардировки, послѣдовавшей по причинѣ нападенія Славянъ на Венгровъ, городъ отправилъ депутацію къ фельдмаршалу Грабовскому, требуя удаленія изъ города войскъ венгерскихъ. Фельдмаршалъ согласился на это, и сверхъ сего обѣщалъ, что вмѣсто сихъ войскъ, онъ для городскаго гарнизона назначитъ пограничные полки, состоящіе изъ Иллирійцевъ. Въ слѣдствіе бомбардировки убито всего 7 чел.

— Министръ Шемере назначилъ Короннаго канцлера, барона Ваи, королевскимъ коммиссаромъ, со стороны Семиграда; ему подчиненъ семиградскій округъ; дѣйствія его должны быть направлены преимущественно противъ саксонскихъ и валахскихъ непріятельскихъ мѣръ, для уничтоженія которыхъ ему предоставлено даже военное право.

Аграмъ, (*въ Кроаціи*), 23 *Іюня*.

Баронъ Іеллашичъ, возвратившійся въ Аграмъ, былъ встрѣченъ съ живѣйшимъ восторгомъ; причемъ онъ сообщилъ сейму, что рѣшеніе участи Кроаціи предоставлено эрцгерцогу Іоанну, и что назначеніе эрцгерцога посредникомъ, обѣщаетъ большую пользу для этой страны. Сеймъ, подъ руководствомъ бана, положилъ представить эрцгерцогу просьбу; объ отмѣнѣ манифеста, лишающаго Бана Іеллашича всѣхъ его званій, объ утвержденіи сейма, удовлетвореніи требованій Сербовъ, покровительствѣ для нихъ и для прочихъ Славянъ обитающихъ въ Венгріи, подчиненіи арміи вѣнскому министерству и отклоненіи всѣхъ препятствій къ соединенію Далмаціи съ Кроаціею. Пока проектъ о возстановленіи спокойствія не будетъ приведенъ въ исполненіе, сеймъ предоставилъ бану верховную исполнительную власть.

w celu porozumienia się, pod przewodnictwem Arcy-Xięcia, w punktach spornych, z deputowanymi Sejmu Węgerskiego, którzy są także wezwani do Wiednia.

— Nuncyusz Papiezki, Mons. Morichini, otrzymał na powrót paszporta swoje od ministerstwa spraw zagr.

— Deputowanym galicyjskim kazano płócienne kapoty włościańskie zamienić na nowomodne czarne suknie.

Praga, 29 *czerwca*.

Na Hradszynie znajduje się teraz około stu więźniów; śledztwo odbywa się ściśle i gorliwie. Wczoraj zrewidowano lokal towarzystwa *Słowańska lipa*, i zabrano papiery. Dr. Brauner, znany przywódzca Czeski i członek Rządu tymczasowego, został znowu wczoraj aresztowany i na zamek zaprowadzony. Xiążę Windischgrätz wydał odezwę, w której uspokajając mieszkańców, wzywa tych, co stolicę opuścili, aby do niéj bez obawy wracali. Stan oblężenia ma być d. 5 lipca zniesiony.

— Prezydent Thun rozpisał dziś wybory na Sejm Wiedeński. Czechy wysłać mają 90 deputowanych, z których 4 przypada na Pragę.

Węgry. *Pest*, 27 *czerwca*.

Z Temeswaru nadeszły tu wczoraj nowe zatrważające wiadomości. Pod dowództwem Jerzego Stanimirowicza i Nowakowicza, 700 powstańców ruszyło d. 23 czerwca na m. Weisskirchen, i wezwali tamecznego Podpółkownika Dreihahn do poddania się. Ten oddał im bez oporu miasto z trzema armatami, 215 karabinami, 30 centn. prochu i kompanią żołnierzy. Podpółkownik Dreihahn obwiniony jest o zdradę. Z Weisskirchen ruszyli powstańcy nazajutrz 24 czerwca do Werszetz, pod Temeswarem, gdzie d. 25 oczekiwano bitwy. Jerzy Stanimirowicz pochodzi z Serbii, a siłę jego składają po większéj części przybyli z Belgradu wichrzyciele. Już dawniéj tłum taki zrabował Titel w okręgu Czajkistów.

— Poseł turecki, który tu d. 24 z Inspruku przybył, wyjechał wczoraj w dalszą drogę do Konstantynopola. W Inspruku otrzymać miał polecenie, aby u rządu swego wyjednał ostrzeżenie Xięcia Serbskiego, iż odpowiedzialnym będzie za wszelki krok nieprzyjacielski, któryby mógł naruszyć dobre porozumienie, istniejące pomiędzy Portą a Węgrami.

— O ostatnich wypadkach w Karłowaczach dowiadujemy się z wiarogodnego źródła, że piérwsze wiadomości były przesadzone. Po krótkiem bombardowaniu, które spowodowali Sławianie przez uderzenie na Madźiarów, miasto wysłało deputacyą do Feldmarszałka Hrabowskiego, żądając oddalenia z miasta wojsk Węgierskich. Feldmarszałek przychylił się do tego, i nadto przyrzekł, że w miejsce tych wojsk sprowadzi na załogę miasta półki pograniczne, złożone z Illiryjczyków. Liczba poległych w skutku bombardowania wynosi tylko 7 osób.

— Minister Szemere mianował Strażnika Koronnego, Barona Vay, Kommissarzem Królewskim dla Siedmiogrodu; Gubernium Siedmiogrodzkie jest mu podległe; działalność jego ma być wymierzona szczególniéj przeciw krokom nieprzyjacielskim ze strony Sasów i Wołochów, do których przytłumienia służy mu nawet prawo wojenne.

Agram (*w Kroacyi*), 1 *lipca*.

Baron Jellachich, powróciwszy do Agram, przyjmowany był z największym zapałem, udzielił oraz Sejmowi wiadomość, że rozstrzygnienie o losie Kroacyi poruczone zostało Arcy-Xięciu Janowi; wybór zaś tego dostojnego Xięcia na rozjemcę, rokuje największe korzyści dla kraju. Sejm, pod przewodnictwem Bana, postanowił podać Arcy-Xięciu adress, w którém upraszać będzie: o odwołanie manifestu pozbawiającego Barona Jellachich wszelkich godności; o uznanie prawności Sejmu; przychylenie się do życzeń Serbów, Kroatów, jako też innych Sławian, mieszkających w Węgrzech; o zależność siły zbrojnéj od gabinetu Wiedeńskiego; nakoniec, o uchylenie wszelkich przeszkód w połączeniu się Dalmatów z Kroatami. Nim projekt pacyfikacyi przyjdzie do skutku, Sejm udzielił Banowi najwyższą władzę wykonawczą.

Роверодо, 21 *Іюня*.

Когда Сардинскія войска, осаждавшія Риволи, 11 с. м. приблизились къ границамъ Тироля, съ намѣреніемъ вторгнуться въ этотъ край, австрійскій коммиссаръ гр. Гартигъ написалъ къ командующему войсками ген. Соннацу, что нападеніе на Тироль, какъ на область принадлежащую къ германскому союзу, почитаемо будетъ объявленіемъ войны всему союзу. Сардинскія войска тотчасъ отступили; теперь Тироль не опасается непріятеля, по случаю прибытія въ сію страну корпуса графа Турна.

Галиція. *Лембергъ*, 5 *Іюля*.

Его Велич. Императоръ, повелѣніемъ 17 числа м. м., греческо-католическаго архіепископа въ Лембергѣ, Михаила Левицкаго, назначилъ примасомъ королевства Галиціи и Лодомиріи.

— Раздѣленіе Галиціи на двѣ губерніи уже окончательно рѣшено; западная Галиція будетъ прилежать къ Пржемышлю, и заключать народонаселеніе польское, восточная же, народонаселеніе русинское.

— Въ слѣдствіе министерскаго постановленія, Іезуитскій орденъ долженъ также оставить и Галицію къ 15-му Іюля.

Roveredo, 21 *czerwca*.

Wojska Sardyńskie, po osadzeniu Rivoli, 11 b. m. zbliżyły się były ku granicom Tyrolu, w zamiarze wkroczenia do tego kraju, ale Hr. Hartig, nadworny Kommissarz Cesarski, przesłał pismo do dowodzącego temi wojskami, Jenerała Sonnaz, w którym oświadczył, że napaść na Tyrol, jako prowincyą należącą do Związku Niemieckiego, uważana będzie za wypowiedzenie wojny całemu Związkowi. Sardyńczycy cofnęli się natychmiast; tymczasem nadciągnął korpus Hr. Thurn, który granice tego kraju osadził.

Galicya. *Lwów*, 5 *lipca*.

Jego Ces. Kr. Mość postanowieniem z d. 17 b. m., grecko-katolickiego Arcy-Biskupa we Lwowie, JMX. Michała Lewickiego, mianował Prymasem Królestwa Galicyi i Lodomeryi.

— Podział Galicyi na dwie gubernie już został ostatecznie zdecydowany; Galicya zachodnia będzie się ciągnąć do Przemyśla, i obejmować ludność Polską, wschodnia zaś, ludność Ruską.

— W skutku dekretu ministeryalnego, zakon Jezuitów opuścić ma także Galicyą do d. 15 lipca.

Франція.

Парижъ, 4 *Іюля*.

Во вчерашнемъ засѣданіи національнаго собранія, генералъ Кавеньякъ объявилъ представителямъ, что послѣ четырехъ-дневнаго зрѣлаго обсужденія, онъ рѣшительно положилъ закрыть національныя мастерскія и намѣреніе сіе уже привелъ въ исполненіе. „Нынѣ дѣйствительно могу я сказать, что національныя мастерскія перестали существовать и совершенно уже закрыты. Находятся, правда, люди безъ работы, которымъ доставлено будетъ вспомоществованіе, но всякій родъ скопленія ихъ въ одно общество, прекратился". За симъ министръ финансовъ Гудшо доказывалъ, что, для возстановленія довѣрія, казна необходимо должна выполнить всѣ свои обязательства, особенно въ отношеніи къ сберегательнымъ кассамъ и текущему долгу, и развилъ нѣсколько проектовъ, принятыхъ собраніемъ съ видимымъ удовольствіемъ. Пренія по нимъ отсрочены до слѣдующаго дня. Потомъ г-нъ Ластери, отъ имени коммиссіи, увѣдомилъ собраніе, что 6 с. м. совершена будетъ панинхида за убитыхъ въ теченіе 4 дней, и засимъ тѣла погребены будутъ близъ Іюльской колонны. На расходы по этому обряду и на погребеніе архіепископа, коммиссія разрѣшила министру внутреннихъ дѣлъ кредитъ въ 158,000 фр. Потомъ національное собраніе разсматривало проектъ о муниципальныхъ выборахъ; г-нъ Клеманъ предложилъ дополнительную статью, чтобы засѣданія окружныхъ и департаментскихъ совѣтовъ происходили публично; этому противился министръ Сенаръ, но собраніе утвердило это предложеніе, и затѣмъ весь проектъ, незначительнымъ большинствомъ голосовъ; такимъ образомъ новое министерство имѣло уже маленькую неудачу.

— Говорятъ, что г-нъ Ламартинъ, во время разсмотрѣнія проекта о кредитѣ на тайные расходы, намѣренъ защищать дѣйствія исполнительной коммиссіи во время послѣдняго мятежа.

— Во многихъ журналахъ пишутъ, что Луи-Бланъ, возвращаясь домой, 25 числа вечеромъ, былъ задержанъ на бульварѣ, отрядомъ національной гвардіи, называющей его виновникомъ всего несчастія, и что онъ обязанъ спасеніемъ вмѣшательству депутата и мера Г. Берже и нѣсколькихъ офицеровъ.

— Въ послѣдней борьбѣ Викторъ Гюго нѣсколько разъ подвергался опасностямъ битвы. Онъ одинъ и невооруженный взобрался на баррикаду и обратился съ увѣщаніемъ къ инсургентамъ, кои прицѣливались въ него изъ ружей. Представленія его сначала было подѣйствовали, но скоро мятежники объявили, что лучше погибнутъ, чѣмъ уступятъ въ чемъ либо; послѣ чего ему дозволили безъ препятствія возвратиться въ свои ряды. Домъ Виктора Гюго находился долгое время въ рукахъ мятежниковъ, кои забрались въ него черезъ заднія двери, подложили огонь и стрѣляли изъ оконъ по войскамъ. Они хотѣли было увести съ собою госпожу Гюго, но она съ трудомъ успѣла освободиться. Два сына ея отправились къ войскамъ и мужественно сражались. Г. Ледрю-Ролленъ, непоказывавшійся нѣсколько дней, явился третьяго дня въ національное собраніе.

Francya.

Paryż, 4 *lipca*.

Na wczorajszém posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego, Jenerał Cavaignac oświadczył Reprezentantom, że po cztérech dniach dojrzałego namysłu, postanowił ostatecznie rozwiązać warstaty narodowe, i zamiar ten już przywiódł do skutku. „Teraz rzeczywiście mogę powiedzieć — rzekł — że warstaty narodowe istnieć przestały i zupełnie są rozwiązane. Znajdują się wprawdzie ludzie bez roboty, którym udzielane być musi wsparcie, ale wszelki rodzaj organizacyi tych ludzi w jedną społeczność, ustał."—Następnie, Minister skarbu Goudchaux, przedstawiał Zgromadzeniu, iż dla przywrócenia ufności, potrzeba koniecznie, iżby skarb dopełnił ściśle wszystkich swych zobowiązań, mianowicie względem kass oszczędności i bieżącego długu, i w tym celu rozwinął szereg finansowych projektów, które Zgromadzenie z widocznem zadowoleniem przyjęło. Rozprawy nad niemi odłożono do dnia następującego. Po Ministrze skarbu wszedł na mównicę P. Lasteyrie i zawiadomił Zgromadzenie imieniem Kommissyi, że 6-go b. m. odbędzie się żałobne nabożeństwo za ofiary poległe w cztérodniowej walce, których zwłoki pochowane zostaną pod kolumną Lipcową. Na koszta téj smutnej uroczystości i pogrzeb Arcy-Biskupa wyznaczyła Kommissya Ministrowi spraw wewnętrznych kredyt 158,000 fr. Nakoniec zajmowało się Zgromadzenie rozbiorem projektu o wyborach municypalnych. P. Clement wniósł dodatek, aby posiedzenia rad gminnych, okręgowych i departamentowych odbywały się przy drzwiach otwartych. Opierał się temu Minister Senard, Zgromadzenie jednak przyjęło ten wniosek; a następnie całe prawo małą większością. Tym sposobem nowy gabinet poniósł już małą klęskę.

— Mówią, że P. Lamartine, przy rozprawach nad kredytem na wydatki tajne, usprawiedliwiać będzie postępowanie Kommissyi Wykonawczéj podczas ostatniego powstania.

— Wiele dzienników donosi, iż Ludwik Blanc, wracając d. 25-go wieczorem do mieszkania, został zatrzymany na bulwarach przez oddział gwardyi narodowéj, mieniącéj go być sprawcą całego nieszczęścia, i że winien ocalenie życia jedynie wdaniu się deputowanego i Mera, P. Berger, oraz kilku oficerów.

— W ostatnich walkach Wiktor Hugo kilka razy wystawiał się na kule i kartacze. Sam jeden i nieuzbrojony wdarł się na barykadę i przemówił do powstańców, którzy swe karabiny wymierzyli przeciwko niemu. Jego przedstawienia zdawały się ich zrazu poruszać, ale wnet oświadczyli, że raczéj umrą niż ustąpią w czémkolwiek; poczém dozwolili mu bez przeszkody powrócić do swych szeregów. Dom także P. Wiktora Hugo był przez długi czas w ręku powstańców, którzy tam dostali się tylnemi drzwiami, i ogień podłożywszy, z okien do wojska strzelali. Panią Hugo chcieli uprowadzić, jako zakładniczkę, atoli, lubo z trudnością, zdołała się z rąk ich wyswobodzić. Tymczasem oba jéj synowie uzbroili się i udali się do wojska, gdzie chwalebnie walczyli. P. Ledru-Rollin, który przez kilka dni nie był widziany, przybył zawczoraj na obrady Zgromadzenia Narodowego.

— Одинъ изъ національныхъ гвардейцевъ, видя, что старшій сынъ его убитъ, приказалъ перенести тѣло его въ сосѣдній домъ, а самъ побѣжалъ за другимъ сыномъ. Молодой этотъ человѣкъ, 18 лѣтъ, взобрался на баррикаду, подъ градомъ пуль, и сорвалъ красное знамя мятежниковъ. Генералъ Кавеньякъ лично наградилъ его орденомъ Почетнаго Легіона.

— Съ острова Мартиники отъ 27-го Мая, получены утѣшительныя донесенія. Извѣстіе объ уничтоженіи невольничества имѣло хорошее вліяніе на возмутившихся Негровъ, кои теперь примирились съ бѣлыми. Такія же донесенія получены и изъ Гвіаны.

5 Іюля.

Во вчерашнемъ засѣданіи національнаго собранія, на мѣсто убитаго генерала Негріе, избранъ былъ квесторомъ генералъ Лебретонъ. Опредѣлено, чтобы завтрашній день, назначенный для совершенія погребенія Іюньскихъ жертвъ, почитаемъ былъ днемъ общаго траура; за симъ взятъ въ соображеніе проектъ закона о жалованьи высшимъ чиновникамъ; президенту правительства назначили 10,000 фр., а министрамъ по 4,000 фр. въ мѣсяцъ. На сегодняшнемъ засѣданіи избрана была коммиссія, состоящая изъ 50 членовъ, которая должна присутствовать при погребеніи архіепископа, 7 числа с. м. Потомъ, со стороны коммиссіи о рабочихъ, сдѣлано предложеніе собранію объ отмѣнѣ постановленія временнаго правленія отъ 2-го Марта, коимъ уменьшено число рабочихъ часовъ. Постановленіе сіе, состоявшееся безъ надлежащаго обсужденія, весьма вредно для промышленности и невыгодно для самихъ работниковъ. Послѣ сего приступлено было къ выбору вице-президентовъ и секретарей на текущій мѣсяцъ; вице-президентами назначены: Гг. Георгъ Лафаетъ, Корбонъ, Лакросъ, Маррастъ, Кормененъ и Портали, а секретарями: Гг. Эдуардъ Лафаетъ и По. Наконецъ, собраніе положило утвердить контрактъ о займѣ въ 150 милл. изъ банка, и отпустить министру торговли 3,000,000 фр., для выдачи пособія подрядчикамъ работъ и работникамъ. Въ концѣ засѣданія утвержденъ для министра просвѣщенія кредитъ, только въ 995,000 фр., вмѣсто требованнаго въ милліонъ, на содержаніе элементарныхъ училищъ; и вмѣстѣ съ симъ сдѣланъ ему публичный выговоръ за то, что онъ дозволилъ напечатать книгу, подъ заглавіемъ: „*Республиканскій катихизисъ для сельскихъ учителей*," заключающую много пагубныхъ коммунистическихъ правилъ. Министръ, Г. Карно намѣренъ подать въ отставку.

— Въ журналѣ *Patrie* пишутъ, что генералъ Бедо не принялъ должности министра иностранныхъ дѣлъ, которую будетъ исправлять Г. Бастидъ, а управленіе морскимъ министерствомъ будетъ ввѣрено другому лицу.

— Въ Монитерѣ напечатано постановленіе генерала Кавеньяка, за подписаніемъ министра публичныхъ работъ Рекюра, о закрытіи народныхъ мастерскихъ.

— Вчера скончался г-нъ Шатобріанъ, на 80 году жизни. Потеря сего знаменитаго мужа будетъ ощутительна для всей Европы. Въ прошедшемъ году онъ лишился супруги, смерть которой повергла его въ глубокую печаль; вскорѣ потомъ умеръ одинъ изъ близкихъ друзей его Г. Балланшъ. Покойный Шатобріанъ не могъ перенести столь тяжкихъ потерь и послѣдовалъ за ними въ могилу. Предъ самою кончиною, онъ обнялъ крестъ и усердно молился, а наканунѣ причащенъ былъ Святыхъ Таинъ. Онъ испустилъ духъ въ присутствіи духовенства и сестеръ милосердія, которыя смотрѣли за нимъ въ продолженіе всей его болѣзни.

— Г. Эмилю Жирардену позволено было вчера имѣть свиданіе съ родными и друзьями. Со времени арестованія, онъ только однажды былъ допрошенъ военнымъ судомъ, состоящимъ подъ предсѣдательствомъ полковника Бертрана.

— По предложенію генерала Кавеньяка, вся національная гвардія будетъ раздѣлена на 120 баталіоновъ, 20 дивизій и 40 бригадъ.

— Всѣ пикеты сняты въ Парижѣ, кромѣ пикетовъ въ Тюльерійскомъ саду и предъ ратушею. Войска возвращаются на свои квартиры.

— Генералъ Ламорисьеръ занимается преобразованіемъ военнаго управленія; онъ хочетъ соединить должность начальника первой (Парижской) дивизіи, съ обязанностію военнаго министра.

— Театры снова открыты, но съ тѣмъ, что представленія будутъ оканчиваться въ 10 часовъ.

— Jeden z gwardzistów narodowych, przy którego boku poległ syn jego najstarszy, rozkazał przenieść jego zwłoki do sąsiedniego domu, a sam pobiegł po drugiego syna. Młody ten człowiek, lat 18 mający, wdarł się śród gradu kul na barykadę i zerwał czerwoną chorągiew powstańców. Cavaignac sam nagrodził go krzyżem legii honorowéj.

— Ostatnie wiadomości z Martyniki, z d. 27-go maja, są zaspakajające. Wiadomość o zniesieniu niewolnictwa wywarła dobry wpływ na zbuntowanych Negrów, którzy teraz podali Białym dłoń zgody. Podobnež raporta otrzymano z Gujany francuzkiéj.

Dnia 5 lipca.

Na wczorajszém posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego, w miejsce poległego Jen. *Negrier*, obrano kwestorem Jen. *Lebreton*. Postanowiono, aby dzień jutrzejszy, w którym ma się odbywać pogrzeb ofiar czerwcowych, uważany był za dzień powszechnéj żałoby; poczém wzięto pod rozprawy projekt do prawa o pensyach wyższych urzędników, i przeznaczono Prezydentowi Rządu 10,000 fr., a Ministrom po 4,000 na miesiąc. Na posiedzeniu dzisiejszém, wybrano Komissyą z 50 członków, która ma się znajdować na pogrzebie Arcybiskupa, d. 7 b. m. Następnie Kommissya prac rzemieślników wniosła, aby Zgromadzenie uchyliło dekret Rządu tymczasowego z d. 2 marca, zmniejszający godziny pracy; dekret ten bowiem, nierozważnie wydany, przynosi wielki uszczerbek przemysłowi i nawet dla samych robotników jest niekorzystny. Daléj przystąpiono do wyboru Wice-Prezesów i Sekretarzy na miesiąc bieżący; Wice-Prezesami obrano PP. Jerzego Lafayette, Corbon, Lacrosse, Marast, Gormenin i Portalis, a Sekretarzami PP. Edwarda Lafayette i Pean. Nakoniec uchwalono potwierdzenie kontraktu pożyczki 150,000,000 z banku i udzielono Ministrowi handlu 3,000,000 fr., które mają być rozdane, jako zasiłek, przedsiębiercom robót i robotnikom. Przy końcu obrad uchwalono dla Ministra oświecenia tylko 995,000 w miejsce żądanego miliona na szkoły elementarne, przyczém udzielono mu także publiczną naganę, za to, iż dopuścił wydrukowania xiążki, p. t. „*Republikański Katechizm dla nauczycieli wiejskich*", zawierającéj wiele zgubnych kommunistycznych zasad.— Minister P. Carnot ma się podać do dymissyi.

— *Patrie* donosi, że Jenerał Bedeau nie przyjął ministerstwa spraw zewnętrznych, i że je nadał P. Bastide sprawować będzie, a wydział marynarki kto inny otrzyma.

— *Monitor* ogłosił postanowienie Jenerała Cavaignac, podpisane przez Ministra robót publicznych Recurt, znoszące warstaty narodowe.

— W dniu wczorajszym umarł sławny pisarz P. Chateaubriand, licząc wieku lat 80. Strata takiego męża wspólną jest całéj Europie. W roku zeszłym utracił małżonkę, któréj zgon przejął go niewysłowioną boleścią; wkrótce potém nastąpiła śmierć P. Ballanche, jego przyjaciela od serca. P. Chateubriand nie mógł znieść tak ciężkich ciosów: pośpieszył za niemi do grobu. Na chwilę jeszcze przed śmiercią ujął krzyż, z żywą wiarą, i gorliwe zanosił modły. Dniem wprzódy opatrzony był już Sakramentami i oddał ducha Bogu otoczony gronem Kapłanów i Siostr Miłosierdzia, które go pielęgnowały w chorobie.

— P. Emil Girardin otrzymał wczoraj pozwolenie widywania swojéj rodziny i przyjaciół. Od czasu uwięzienia był tylko raz przesłuchany i zostaje pod władzą sądu wojennego, którego Prezesem jest Półkownik Bertrand.

— Według planu Jenerała Cavaignac, cała gwardya narodowa ma być podzieloną na 120 batalionów, 20 dywizyj i 40 brygad.

— Wszystkie obozy zwinięto w Paryżu, prócz obozów w ogrodzie Tuilleryjskim i na placu Ratuszowym. Wojsko wraca na dawne stanowiska.

— Jenerał Lamoricière zajmuje się zupełną reorganizacyą administracyi wojskowéj; chce oraz połączyć obowiązki dowódzcy piérwszéj dywizyi (Paryża) z obowiązkami Ministra wojny.

— Teatry zostały otworzone, z warunkiem, że sztuki o godzinie 10-éj kończyć się muszą.

— Въ предмѣстіи св. Антонія случайно обнаружена фабрика пороха, пуль и боевыхъ зарядовъ. Одинъ изъ хозяевъ этой фабрики, слесарь, раненый во время мятежа, находится подъ стражею.

7 Іюля.

Министръ просвѣщенія, Г. Карно, въ слѣдствіе вчерашняго неодобренія націон. собранія, подалъ въ отставку, которую президентъ, генералъ Кавеньякъ, принялъ. На мѣсто его назначенъ Г. Вайлабеллъ.

— Контръ-адмиралъ Трегуаръ назначенъ помощникомъ командующаго флотомъ, въ Средиземномъ морѣ.

— Г. Эмиль Жирарденъ выпущенъ на волю.

— Во время засѣданія академіи получено было извѣстіе о смерти г-на Шатобріана, состоявшаго съ 1811 г., въ теченіе 37 лѣтъ, деканомъ академіи. Засѣданіе было тотчасъ закрыто.

— Вчера, на площади Согласія, происходила панихида за убитыхъ въ Іюньскіе дни. Обрядъ сей былъ непродолжителенъ но трогателенъ и исполненъ простоты. Генералъ Кавеньякъ и министры, въ траурномъ платьи, съ знаками представителей, слѣдовали за колесницею; потомъ шествовали члены національнаго собранія. Трое епископовъ въ митрахъ, множество канониковъ и священниковъ, участвовали въ этомъ обрядѣ. Спокойствіе нарушено не было. Въ національномъ собраніи не было вчера засѣданія.

— Изъ Тулона, по телеграфу, получено извѣстіе, что тамъ сдѣлано было покушеніе зажечь арсеналъ, и что между рабочими возникло большое волненіе, которое однако остановлено было мѣстнымъ начальствомъ. Говорятъ, что въ Тулонъ посланъ коммиссаръ, съ обширными полномочіями.

— Число арестованныхъ по послѣднимъ происшествіямъ лицъ простирается уже до 14,000. Причиненные убытки и поврежденія домовъ оцѣнены въ 10,000,000 фр.

— Тюльерійскій садъ уже открытъ для публики.

Германія.

Лейпцигъ, 10 Іюля.

Сегодня, въ 3 часа по-полудни, прибылъ сюда Регентъ Германіи эрцгерцогъ Іоаннъ, въ сопровожденіи Короля нашего. О прибытіи августѣйшихъ о собѣ возвѣщено было пушечными выстрѣлами. Послѣ обѣда, эрцгерцогъ отправился въ дальнѣйшій путь, по желѣзной дорогѣ.

Ганноверъ, 8 Іюля.

Министерство извѣстило собраніе ганноверскихъ штатовъ, что Король, охотно соглашается на выборъ эрцгерцога Іоанна, и видитъ въ этомъ счастіе всей Германіи; но вмѣстѣ съ симъ пребываетъ въ томъ убѣжденіи, что общее положеніе Германіи не допуститъ до назначенія такой центральной власти, которая, желая также входить во внутреннія дѣла отдѣльныхъ государствъ, стѣсняла бы такимъ образомъ преимущества прочихъ германскихъ владѣтелей и считала бы ихъ какъ бы подвластными другому владѣтелю. Въ такомъ случаѣ благо государства и собственная честь не дозволили бы Королю дать свое согласіе на такое постановленіе.

Гамбургъ, 8 Іюля.

Изъ Гамбурга пишутъ, что въ Копенгагенѣ, заключено 2 Іюля перемиріе между Даніею и Германіею на три мѣсяца, на слѣдующихъ, какъ слышно, условіяхъ: Шведы выйдутъ изъ Фіоніи, Нѣмцы изъ Шлезвига; Шлезвигъ не будетъ занятъ никѣмъ; блокада нѣмецкихъ портовъ будетъ снята, и взятыя въ Копенгагенѣ нѣмецкія суда будутъ возвращены, но не прежде, какъ по исчисленіи и возвращеніи контрибуціи, собранной прусскими войсками въ Ютландіи.

Италія.

Римъ, 17 Іюня.

Обѣ палаты начали свои труды; министръ внутреннихъ дѣлъ, графъ Маміани объяснялъ программу министровъ. Въ ней обратили на себя вниманіе слѣдующія слова: „Какъ отецъ всѣхъ благовѣрныхъ, Владыка нашъ пребываетъ въ величественной сферѣ небесной власти; онъ живетъ въ мирѣ догмата, проливаетъ на міръ Божіе слово, молится, благословляетъ и про-

— Na przedmieściu św. Antoniego odkryto przypadkiem fabrykę prochu, kul i ładunków. Spółwłaściciel téj fabryki, ślusarz, raniony w powstaniu, znajduje się w więzieniu.

Dnia 7 lipca.

Dotychczasowy Minister oświecenia, P. Carnot, w skutek wczorajszéj nagany Zgromadzenia Narodowego, podał się rzeczywiście do dymissyi, która mu przez Prezydenta Jen. Cavaignac udzieloną została. W miejsce jego mianowany został P. Vaulabelle.

— Kontr-Admirał Trehouart mianowany został poddowódzcą floty na morzu Śródziemném.

— P. Emil Girardin został uwolniony z więzienia.

— Właśnie podczas obrad Akademii nadeszła wiadomość o śmierci P. Chateaubiand, który od 1811 roku, to jest przez lat 37, był jéj dziekanem. Akademia zawiesiła natychmiast swe posiedzenie.

— Wczoraj odbyło się żałobne nabożeństwo, na polu Zgody, za ofiary Czerwcowe. Obrzęd był krótki, uroczysty i pełen prostoty. Jenerał Cavaignac i Ministrowie, w czarnych frakach z godłami Reprezentantów, postępowali tuż za karawanem; za nimi zaś, Zgromadzenie Narodowe. Trzech Biskupów w infułach, tudzież liczny poczet kanoników i kapłanów, wykonywało obrzędy religijne. Spokojność nie była na chwilę przerwana. Zgromadzenie Narodowe nie odbywało wczoraj obrad.

— Doniesiono telegrafem z Tulonu, że tamże uczyniono zamach na podpalenie arsenału, tudzież, że między robotnikami panuje największe wzburzenie, które jednak władze przytłumiły. Mówią, że wysłano do Tulonu Kommissarza, z obszerném pełnomocnictwem.

— Liczba uwięzionych w Paryżu, z powodu ostatniego powstania, dochodzi już do 14,000; szkody zaś poczynione w gmachach i sprzętach, według oszacowania urzędowego, wynoszą 10,000,000 fr.

— Ogród Tuileryjski otwarty został dla publiczności.

Niemcy.

Lipsk, 10 lipca.

W dniu dzisiejszym, o godzinie 3-éj z południa, przybył tu Rejent Niemiec, Arcy-Xiążę Jan, z naszym Królem. Działa ogłosiły przyjazd dostojnych gości. Arcy-Xiążę po obiedzie puścił się w dalszą podróż do Frankfurtu drogą żelazną.

Hannower, 8 lipca.

Ministerstwo zawiadomiło Zgromadzenie Stanów Hanowerskich, że Król zgadza się jak najchętniéj na wybór Arcy-Xięcia Jana, i upatruje w tém szczęście całych Niemiec; ale zarazem ma to przekonanie, że powszechny stan Niemiec nie dopuści ustanowienia takiéj władzy centralnéj, któraby, chcąc się też mięszać w wewnętrzne sprawy pojedyńczych krajów, ścieśniała przez to prerogatywy innych Monarchów Niemieckich, i uważała ich niejako za podwładnych innemu Monarsze. W takim bowiem razie dobro kraju i honor własny, nie dozwoliłyby Królowi udzielić przyzwolenia na podobną ustawę.

Hamburg, 8 lipca.

Podług prywatnych wiadomości z Kopenhagi, zawarte zostało 2 lipca zawieszenie broni między Danią i Niemcami na trzy miesiące, na następujących, jak słychać, warunkach: Szwedzi opuszczą Fionią, Niemcy zaś Szlezwik. Szlezwik przez nikogo nie będzie zajętym; blokada portów Niemieckich zostanie zniesioną i zabrane w Kopenhadze statki Niemieckie będą wrócone, nie prędzéj jednak jak po obrachowaniu i zwróceniu ilości kontrybucyj, przez wojska Prusskie wybranych w Jutlandyi.

Włochy.

Rzym, 17 czerwca.

Obie Izby rozpoczęły już swe prace. W Izbie Deputowanych, Minister spraw wewnętrznych, Hr. Mamiani, rozwijał programmat postępowania ministerstwa. Zauważano w nim następujące wyrazy: „Jako ojciec wszystkich wiernych, Władzca nasz przebywa we wzniosłéj sferze władzy Niebieskiéj; żyje w spokojności dogmatu, rozlewa na świat słowo Boże, modli się, błogosławi i przebacza.

щаетъ. По званію же монарха, начальника конституціоннаго народа, предоставляетъ вашему благоразумію значительнѣйшую часть мирскихъ дѣлъ. Наше уложеніе считаетъ всѣ дѣйствія царствующаго священными, а лице его неотвѣтственнымъ. Царствующій есть источникъ всякаго блага, и въ злѣ не можетъ имѣть участія.“ Далѣе министръ объявляетъ, что Папское правительство не питаетъ ненависти ни къ Австріи, ни къ Германіи вообще; желаетъ только, чтобы Германцы вышли изъ Италіи. Правительство не имѣетъ никакихъ преднамѣреній на счетъ завоеваній, напротивъ желаетъ тѣсной дружбы съ сосѣдствующими странами и съ этою цѣлію, согласно съ сардинскимъ правительсвомъ, сдѣлало воззваніе къ храброй венгерской націи.

— Получивъ извѣстіе о взятіи Виченцы, палата депутатовъ во вчерашнемъ чрезвычайномъ засѣданіи, рѣшила энергически продолжать войну до тѣхъ поръ, пока Италія не получитъ опять своихъ естественныхъ границъ. Швейцарцы, сражавшіеся въ Виченцѣ, приняты въ число италійскихъ гражданъ. Въ то же время, палата пригласила министерство представить ей въ самомъ скоромъ времени проектъ закона объ ассигнованіи суммъ, нужныхъ для продолженія войны. Нынѣшнему министерству изъявлено палатою особенное довѣріе.

— По полученіи извѣстія о капитуляціи Виченцы, немедленно сдѣлано было со стороны министра полиціи распоряженіе, чтобы, на мѣсто возвращающихся изъ венеціянской провинціи карабинеровъ, немедленно отправлены были остающіеся здѣсь нижніе чины полицейской команды.

— Въ Квириналѣ выставлены для публики богатые подарки, присланные Папѣ Пію IX Турецкимъ Султаномъ. Принадлежащіе къ ихъ числу шесть лошадей выдерживаютъ карантинъ въ Чивита-Веккіо. Бриліантовыя украшенія чепраха цѣнятъ въ 80,000 скуди.

Неаполь, 20 *Іюня*.

Осадное положеніе столицы, со всѣми своими чрезвычайными мѣрами, прекращено 14 числа с. м.

— Національная гвардія временно возстановлена, и будетъ состоять изъ 2,400 чел., по выбору юнты, учрежденной правителемъ провинціи.

— Въ слѣдствіе предписанныхъ новыхъ выборовъ, въ нѣкоторыхъ мѣстахъ избираютъ прежнихъ депутатовъ, въ другихъ же вовсе не производятъ выборовъ.

— Козенза созвала провинціальное собраніе изъ депутатовъ всѣхъ обществъ, для образованія сильнаго временнаго правительства. Въ Базиликатѣ существуетъ уже временное правительство; тамъ переливаютъ колокола въ пушки, и 12,000 вооруженныхъ людей отправились въ Калабрію.

— Въ Аугсбургской *Всеобщей Газетѣ* сообщаютъ, что, по послѣднимъ извѣстіямъ, въ Палермо всѣ были заняты предстоящимъ избраніемъ Короля: кандидатами называли одного изъ сыновей Короля Карла-Альберта, Великаго Герцога Тосканскаго и двоихъ Бонапарте (Лудовика и одного изъ его двоюродныхъ братьевъ). Въ Неаполѣ 18 Іюня все было спокойно, но волненіе въ областяхъ усиливалось. Въ Генуѣ, 23 го Іюня, извѣстіе объ успѣхахъ австрійскихъ войскъ, причинило нѣкоторое смятеніе и чернь угрожала грабежемъ, если война не будетъ продолжаема съ большею энергіею и если дворянство и духовенство не примутъ въ ней участія.

Т у р ц і я.

Константинополь, 21 *Іюня*.

Когда быв. военному министру, Саидъ-Пашѣ, спустя нѣсколько дней послѣ низверженія Решида-Паши, дано было знать, что и онъ также удаленъ отъ должности, и потребовали у него возвращеніе почетнаго знака нишана, онъ воспротивился сему, объявивъ, что не отдастъ ордена. Султанъ узнавъ объ этомъ, велѣлъ окружить его домъ войскомъ, и если бы Саидъ не захотѣлъ возвратить нишана, арестовать его. Въ слѣдствіе сего Саидъ возвратилъ орденъ. — Хотѣли подвергнуть его судебной отвѣтственности, какъ вдругъ Саидъ подалъ просьбу о дозволеніи ему предпринять путешествіе въ Мекку. Султанъ простилъ его и разрѣшилъ отправиться въ путь. Однако же Саидъ-Паша, по видимому, должно быть совершилъ въ послѣдствіи болѣе важное преступленіе; разсказываютъ даже, что онъ затѣялъ было заговоръ. Какъ

Jako Monarcha, jako naczelnik konstytucyjny ludu, pozostawia waszéj mądrości pieczą o większej części spraw doczesnych. Ustawa nasza poczytuje za święte wszystkie akta Panującego, a osobę Jego za nieodpowiedzialną. Panujący jest źródłem wszelkiego dobra, a w złém udziału miéć nie może.“ Daléj Minister oświadcza, że Rząd Papiezki nie czuje nienawiści ani do Austryi ani do Niemiec w ogóle; chce tylko ażeby Niemcy ustąpili z całych Włoch. Rząd niema żadnych zamiarów zdobywczych, owszem pragnie ściśléj jedności z sąsiedniemi krajami, i w tym celu, zgodnie z Rządem Sardyńskim, uczynił wezwanie do dzielnego narodu Węgierskiegó.

— Za odebraniem wiadomości o wzięciu Vicenzy, Izba Deputowanych, na posiedzeniu nadzwyczajném 16 b. m. uchwaliła, iż wojna ma być prowadzona daléj z największą energią, aż pokąd Włochy nie wrócą do swych granic naturalnych. Szwajcarowie, którzy się bili pod Vicenzą, otrzymują prawo obywatelstwa we Włoszech. Ministrowie są wezwani do przedstawienia Izbie jak najprędzéj projektu do prawa o kredytach, potrzebnych na dalsze prowadzenie wojny. Izba oświadczyła teraźniejszemu ministerstwu szczególniejsze swe zaufanie.

— Jak tylko otrzymano tu wiadomość o kapitulacyi Vicenzy, natychmiast Minister policyi wydał rozkaz dzienny, przez który, wracający z prowincyi Weneckiéj karabinierowie, niezwłócznie mają być zastąpieni przez pozostałych w Państwie żołnierzy policyjnych.

— W Kwirynale wystawione są na widok publiczny przepyszne podarki Sułtana Tureckiego, przysłane dla Papieża Piusa IX. Należące do tego 6 koni znajdują się jeszcze na kwarantanie w Civitavecchia; brylanty zdobiące czaprak, cenione są 80,000 szkudów.

Neapol, 20 *czerwca*.

Stan oblężenia stolicy, ze wszystkiemi swemi nadzwyczajnemi środkami zniesiony został d. 14.

— Gwardya narodowa przywrócona jest tymczasowie. Składać się będzie z 2,400 ludzi, wybranych przez juntę, ustanowioną przez Intendenta prowincyi.

— W skutek nowo zaleconych wyborów, w niektórych miejscach wybierają poprzednich Deputowanych, w innych zaś, wcale do wyboru przystąpić nie chcą.

— W Cosenza zwołano zgromadzenie prowincyonalne z deputowanych wszystkich gmin dla utworzenia silnego Rządu tymczasowego. W Bazylikacie istnieje już rząd tymczasowy; przelewają tam dzwony na armaty, a 12,000 zbrojnych ludzi udało się do Kalabryi.

— *Gazeta Augsburgska* pisze, że podług ostatnich wiadomości z Palermo, wszystkie umysły w téj chwili są tam zajęte przyszłym wyborem Króla. Kandydatami są: jeden z synów Króla Karola Alberta Sardyńskiego, Wielki Xiążę Toskański i dwaj Bonaparte: Ludwik, i jeden z jego stryjecznych braci. Neapol po 18 czerwca był spokojny, ale duch buntu szerzył się po prowincyach. W Genui, 23 czerwca, wiadomość o powodzeniu wojsk Austryackich sprawiła pewne rozruchy, i pospólstwo groziło rabunkiem, jeżeli wojna nie będzie prowadzona z większą energią i jeżeli szlachta i duchowieństwo nie wezmą w niéj udziału.

T u r c y a.

Konstantynopol, 21 *czerwca*.

Gdy byłemu Ministrowi wojny Said-Baszy, w kilka dni po strąceniu przezeń Reszyda-Baszy, doniesiono, że także z urzędu został złożony, i zażądano od niego zwrócenia oznaki honorowéj Niszan, oparł się temu, oświadczając, że orderu nie odda. Sułtan rozkazał, dowiedziawszy się o tém, dom jego żołnierzami otoczyć, a jeśliby Said wzbraniał się wydać Niszanu, aresztować go. Said uległ i oddał order; atoli miano mu zrobić process, kiedy w tém podał prośbę o pozwolenie odbycia pielgrzymki do Mekki. Sułtan przebaczył mu i na podróż zezwolił. Zdaje się jednak, że Said-Basza musiał się poźniéj dopuścić cięższego przekroczenia. Opowiadają, że ukartował spisek. Jakkolwiekbądź, przeszłego Czwartku, d. 16 w nocy, podpłynął niespodzianie parostatek przed pałac jego; ujęto Saida-Baszę i zawleczono go, śród krzyków haremu, na okręt, który wnet odbił od brzegu. Gazety tutejsze donoszą, że

бы то ни было, въ минувшій Четвергъ, ночью, внезапно пароходъ подплылъ ко дворцу сего султанскаго зятя; послѣ сего, захватили Саида-Пашу и потащили, при крикахъ харема, на корабль, который тотчасъ отплылъ отъ берега. Въ здѣшнихъ газетахъ утверждаютъ, что онъ отправился въ Синопе, куда Паша приговоренъ къ изгнанію.

— Положеніе генерала Опика не измѣнилось. Онъ ни съ кѣмъ не видится и его посѣщаетъ только посланникъ Сардинскій, Г. Теко. Такое положеніе посланника, какъ говорятъ, происходитъ въ слѣдствіе иноземнаго вліянія. Говорятъ, что Порта объявила, что не признаетъ его посланникомъ, пока республика не утвердится.

— Отправленіе войскъ на сѣверъ все еще продолжается. 10 числа с. м., Рифатъ-Паша съ 3-мя баталіонами отплылъ на военномъ кораблѣ, въ качествѣ дивизіоннаго генерала, въ Рущукъ. Положеніе Сербіи въ отношеніи славянъ венгерско-австрійской границы, для Порты, нуждающейся въ мирѣ, весьма опасно, тѣмъ болѣе, что трудно рѣшить, что можетъ быть успѣшнѣе, сильное-ли дѣйствіе наступательное, или же сохраненіе наблюдательной политики.

— Греческое правительство послѣ продолжительнаго сопротивленія уступило требованіямъ Порты и выдало Турецкой миссіи Апостола Надира, извѣстнаго покушеніемъ въ жизнь Г. Муссуруса. Надирь будетъ преданъ суду въ Константинополѣ.

— Снова сильный пожаръ произошелъ опять въ предмѣстіи Пера, населенномъ Европейцами. Огонь начался 17 с. с., въ полночь. Пожаръ, истребилъ болѣе тысячи домовъ. Третья часть предмѣстія Пера представляетъ теперь однѣ развалины.

— Холера продолжаетъ дѣйствовать во всѣхъ частяхъ города и въ сосѣднихъ деревняхъ, но съ меньшею силою.

26 Іюня.

Въ Турецкомъ министерствѣ снова произошла важная перемѣна. Бывшій В. Визирь, Решидъ-Паша и другъ его Али-Паша, бывшій министръ юстиціи, снова вошли въ составъ правительства; то есть, первый назначенъ статсъ-министромъ и членомъ министерскаго совѣта, а послѣдній президентомъ верховнаго юстицъ-совѣта, на мѣсто султанскаго зятя, Гамиля-Паши, который былъ отставленъ отъ должности. Изгнанный, какъ извѣстно, въ Синопе, бывшій В. Сераскиръ, Саидъ-Паша, также зять султана.

— Англійскій посланникъ при Оттоманской портѣ, сэръ Стратфортъ Кеннингъ, третьяго дня прибылъ сюда изъ Аѳинъ, гдѣ Греческимъ Королемъ весьма радушно былъ принятъ.

popłynął do Synopy, dokąd Basza na wygnanie jest skazany.

— Stanowisko Posła francuzkiego, Jenerała Aupick nie zmieniło się dotychczas; jest on zupełnie odosobniony, tak, że jeden tylko Poseł Sardyński, P. Tecco, odwiedza go. Porta miała oświadczyć, iż z formalnem przyznaniem go za Posła wstrzyma się aż do ustalenia Rządu Rzeczypospolitéj.

— Wysyłanie wojsk ku północy trwa ciągle. Dnia 10 b. m. Rifaat-Basza, z 3-ma batalionami, odpłynął wojennym okrętem, jako Jenerał dywizyi, ztąd do Ruszczuku. Stanowisko Serbii względem Słowian Węgiersko-Austryackiéj granicy jest dla Porty, potrzebującéj pokoju, bardzo niebezpieczne, tém bardziéj, gdy będzie trudno rozstrzygnąć, co jest skuteczniejszego, czy silne działanie zaczepne, czyli zachowanie polityki obserwacyjnéj.

— Rząd Grecki, po długim oporze, uległ energicznym reklamacyom Porty i wydał poselstwu Tureckiemu Apostola Nadir, znanego z zamachu na życie P. Mussurus. Nadir będzie stawiony przed właściwym sądem w Konstantynopolu.

— Okropny pożar zniszczył znowu przedmieście Pera (dzielnicę miasta zamieszkaną przez Europejczyków). Ogień wybuchnął d. 17 o północy. Przeszło tysiąc domów zgorzało. Trzecia część Pera przedstawia obecnie same zwaliska.

— Cholera grasuje nie tylko we wszystkich częściach stolicy, ale nawet i w przyległych wioskach; jednakże zmniejsza się śmiertelność.

Dnia 26 czerwca.

W ministerstwie Tureckiem zaszła znowu ważna przemiana. Były W. Wezyr Reszyd-Basza, i przyjaciel jego Ali-Basza, były Minister sprawiedliwości, powrócili znowu do steru rządu; to jest, piérwszy mianowany został Ministrem Stanu i Członkiem Rady Ministrów; drugi zaś Prezesem Najwyższéj Rady Sprawiedliwości, na miejsce Halila-Baszy, szwagra Sułtana, który został złożony z urzędu. Wygnany, jak wiadomo, do Sinopy, były W. Seraskier, Said-Basza, jest także szwagrem Sułtana.

— Poseł angielski przy Porcie Ottomańskiéj, Sir Stratford Canning, przybył tu onegdaj z Aten, gdzie go Król Grecki nader uprzejmie przyjmował.

Молдавія.

Бухарестъ, 22 Іюня.

Когда вчера господарь, князь Бибеско, прогуливался въ экипажѣ съ министромъ внутреннихъ дѣлъ, изъ проѣзжавшей возлѣ него повозки, въ которой сидѣло трое молодыхъ людей, сдѣланы были три выстрѣла, но ни одинъ изъ нихъ не ранилъ князя, и только одна пуля пролетѣла сквозь эполеты. Виновниковъ покушенія донынѣ незахватили. Чужестранные консулы посѣтили сегодня господаря.

27 Іюня.

Князь Бабеско, согласившись 24 числа принять уложеніе, и утвердивъ новыхъ министровъ, предложенныхъ начальниками движенія, на другой день, 25 Іюня, отказался добровольно отъ управленія и выѣхалъ въ Кимпулунг, свое имѣніе въ сѣверной Валахіи. Въ слѣдствіе сего 26 числа образовалось временное правительство, въ челѣ котораго находится Митрополитъ.

Multany i Wołoszczyzna.

Bukarest, 22 czerwca.

Gdy wczoraj Hospodar Xiąże Bibesco, przejeżdżał się z Ministrem spraw wewnętrznych, z powozu, szybko mijającego, w którym siedziało trzech młodych mężczyzn, wypadły razem trzy strzały: szczęściem żaden z nich nie ranił Xięcia, tylko jedna kula przeszyła szlifę. Sprawców zamachu dotąd nie schwytano. Obcy Konsulowie odwiedzili dziś Hospodara.

Dnia 27 czerwca.

Xiążę Bibesco, przychyliwszy się d. 24 do przyjęcia nowéj ustawy i potwierdziwszy nowych Ministrów, przez naczelników poruszenia ludu podanych, nazajutrz, d. 25, zrzekł się dobrowolnie rządów i wyjechał do Kimpulung, dóbr swych w północnéj Wołoszczyznie. W skutek tego, utworzył się d. 26 Rząd tymczasowy, na którego czele stanął Metropolita.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Глюксберга—Печ. позвол. 13-го Іюля 1848 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ.*